

kunne sige, men under alle Omstændigheder har man offentliggjort denne politiske Udtalelse, fordi man ønskede, den skulde kendes rundt om i Landet, og naar 4 af vore Partiforeninger offentliggør en saadan Udtalelse, finder jeg det ikke ganske korrekt, at den Maade, hvorpaa den offentliggøres, skal gøres til Genstand for en lidt uvenlig Kritik her paa Rigsdagen. Derfor har jeg som Kredens Folketingsmand og som en af dem, der var til Stede, da Resolutionen blev vedtaget, været nødsaget til at fremkomme med denne lille Indsigelse.

Korsgaard: Jeg maa overfor den højtærede Indenrigsminister hævde, at mig bekendt er der overhovedet ikke rettet nogen Henvendelse, hverken underhaanden eller paa anden Maade, til det konservative Folkepartis Repræsentanter i Valglovsudvalget om en Forhandling, og jeg har heller ikke forstaaet, at der har været noget Ønske derom fra Ministeriets Side. Jeg vil derfor bestemt hævde, at vi Udvalgsmedlemmer kan ikke være Skyld i den Udsættelse, som muligvis finder Sted.

Indenrigsministeren (Rode): Der maa, efter hvad det ærede Medlem (Korsgaard) her har udtalt, foreligge en beklagelig Misforstaaelse, som vi i Fællesskab maa søge at faa udredet. Jeg kan ikke andet end gentage, at jeg to Gange har talt om Sagen med vedkommende Mand i det paagældende Departement og gentagende sagt, at det var mig særlig magtpaaliggende at faa dette Spørgsmaal behandlet til Ende. Der var i det konservative Forslag fremsat forskelligt, som nødvendiggjorde en mundtlig Forhandling, for at man kunde faa Klarhed over Hensigten dermed, og der var ogsaa fra konservativ Side udtalt Ønske om at faa en upartisk, teoretisk Tilkendegivelse om Forslagenes Mulighed. Men alt dette, er det sagt mig, har ikke kunnet finde Sted nu, fordi det udtrykkelig var meddelt, at det ærede Medlem ikke kunde optage dette Arbejde før den 13. Januar. Jeg kan ikke andet end referere det saaledes, men efter hvad det ærede Medlem her har sagt, maa der altsaa foreligge en Misforstaaelse, som vi forhaabentlig i Fællesskab kan faa klaret.

Asger Karstensen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det vilde være umuligt at afholde Valg til Folke-

tinget i Slutningen af Februar Maaned, og begrundede det med, at det for det første vilde tage sig uheldigt ud, og at det dernæst vilde være vanskeligt at faa alle Forberedelser truffet dertil. Jeg kan ikke se, at der er noget til Hinder for, at der kan holdes Valg til det danske Folketing i Slutningen af Februar Maaned eller deromkring — Datoen var for mit Vedkommende tilfældig valgt. At vi her i Landet fører en Valgkampagne, medens man stemmer i Sønderjylland, forekommer mig at være ganske naturligt, og jeg kan ikke se, at der skulde være nogen Gene for den sønderjyske Politik i dette, saa meget mindre som det er velbekendt, at en af Aarsagerne til, at Kravet om Valg er fremkommet saa stærkt i Danmark i den seneste Tid, just er Ministeriets Stilling til det sønderjyske Spørgsmaal. At faa Klarhed i dette inden Afgørelsen af, hvor meget vi skal have af Sønderjylland, finder Sted, vil jo netop være af samme Interesse for de danske Sønderjyder som for os andre. Jeg tør dristigt vove den Paastand, at den Omstændighed, at vi holdt Valg, inden Afgørelsen blev truffet, vilde være kærkommen i de langt overvejende Dele af den sønderjyske Befolkning. Under Forberedelserne af Valgene sidst til Tilsynsraadet saa man jo nemlig, at det nuværende Ministerium ikke havde Tillid indenfor nogen af de Kredse, der kæmpede dernede. En Afgørelse af, om dette Ministerium virkelig kan optræde paa det danske Folks Vegne i den Stund, hvor vi skal have Genforeningsspørgsmaalet afgjort, forekommer mig derfor tværtimod at være noget, som man fra sønderjysk Side vil finde i alle Maader formaalstjenligt, og som sikkert ikke i nogen Henseende vil skabe Uro sønden Aa.

Hvorvidt der er Tid dertil, ja, det mener jeg afhænger meget væsentligt af, om der er Villie dertil, og de Ting, jeg spugte om før, vedrører netop i høj Grad, om der er tilstrækkelig Villie dertil. Jeg spurgte Ministeriet, om der var Villie til at fremskynde et Valg, saaledes at det fandt Sted forinden Genforeningen. Derpaa har jeg virkelig ikke fra Statsministerens Side modtaget noget som helst tilfredsstillende Svar, idet Ministerens Udtalelser gaar ud paa i al Almindelighed, at vi faar Valg, naar Valglov og Grundlov en Gang er færdige. Derimod opfatter jeg Indenrigsministerens Udtalelser mere som et Svar, idet det forekom mig, at hele Indenrigsministerens Argumentation